

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

Ltin
1576

1999

ՊԱՊ ԵՒ ԱԻԵՏԱՐԱՆ

ԱՏԵՆԱԲՈՆՈՒԹԻՒՆ ՄՈՒՍ.

ՃԴՐՈՉՄՈՑԵՐԻ

Կ Ա Տ Ա Տ Ի Կ Ա Ն Ե Ա Ն Ժ Ա Ղ Ա Վ Ն

ԹԱՐԴՄԱՆԵԱՅ ԶԵՆՈՅ ՄԸՆԸՆԿԵԱՆ

0 4 1 0 8 Ա Դ Կ Ա Ն Ո Ւ 8 0 0 Կ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՅ ՓԱՄ

ԱՅՈՒՄ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՅ ՓԱՄ
ԴՐԱՅԻ ԱՅ ԱՅ ԱՅ ԱՅ ԱՅ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՅ ԱՅ ԱՅ ԱՅ ԱՅ ԱՅ

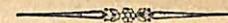
ԱՅ ԱՅ ԱՅ ԱՅ ԱՅ ԱՅ ԱՅ

ՊԱՊ ԵՒ ԱԻԵՏԱՐԱՆ

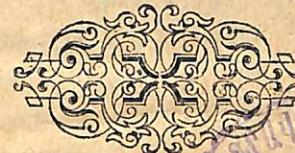

ԱՏԵՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ ՄՈԽ. ՇԴՐՈՉՄԱՅԵՐԻ
Ի ՎԱՏԻԿԱՆՆԵԱՆ ԺՈՂՈՎՆ

ԹԱՐԳՄԱՆԵԱՅ ԶԵՆՈԲ ՄԸԾԸԾԼԵԱՆ

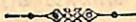
1120

ԿՈՍԱՆԴՐՈՒՊՈԼԻՍ

1871

Ա Ռ Ե Ն Թ Ե Բ Ց Ո Ղ Ս

Ահա ճառ մը Վատիկանու ժողովքին մէջ խօսսւած
Հռովմէական եպիսկոպոսէ մը , վեց եօթը հարիւր եպիս-
կոպոսաց առջեւ , որ Հռովմէական ուղղափառութեան
սիւն մ'ալ հաստատելու գումարուած էին :

Այսպիսի բանախօսութեան , յառաջարան չի շի-
նուիր , այլ երբ Հայերէն կը թարգմանուի , այսչափը մի-
այն պարտք կը համարինք զրուցելու Անոնց՝ որ Հայաս-
տանեայց հայրենի եկեղեցիէն հերձուեր դատուեր են ,
ընդունելով Հռովմէական եկեղեցւոյն նախանձայոց ուղ-
ղափառութիւնը , թէ կարգացէք՝ իմացէք եւ մի՛ հա-
ւատաք թէ ձեր Լուսաւորիչը Հռովմ երթալով Աեղքեա-
տրոսի Պապութիւնը ընդուներ է , վասն զի Սեղեստրոսի
ժամանակ Պապութիւն չկայ եղեր . եւ զրուցողը մենք
չեմք այլ Հռովմայ եկեղեցւոյ եւ Վատիկանու ժողովքին
անդամ եպիսկոպոս մը որ դարձեալ լինք չէ խօսողը այլ
կը խօսեցլնէ զԱւետարանը՝ զԴորձք Առաքելոցը՝ զԱռա-
քելոց թուղթերը եւ Լատին եւ Յոն եկեղեցեաց զԱ .
Հայրապետները :

Եւ Անոնց նաև՝ որ Հայաստանեայց հայրենի եկե-
ղեցիէն չեն զատուեր՝ իրենց Ս . Լուսաւորչայ եւ իրենց
ազգային կրօնքէն եւ աւանդութիւններուն մէկ բառէն
չեն անցեր , ամէն հալածանաց տարեր են եւ ամէն բան-
սարկութեանց եւ մոլար քարոզութեանց ուշ չեն դրեր ,

4/576-60

ՀԾ 1582

կ'ըսենք « կարդացէք աս տեսրակը՝ առէք այս զէնքը
պաշտպանելու համար ձեր սուրբ եկեղեցին եւ կարկե-
ցընելու համար թշնամի բերանները որ կարծեն սխալ եւ
սուտ պատճառաբանութեամբ զձեզ եւ ձերինները հե-
ռացընել ձեր միութենէն որ Քրիստոսի ընդհանուր ե-
կեղեցւոյն անարատ եւ ամենամաքուր մասն է :

Այսչափը միայն մեր խղճմտանքը զմեզ կը յորդորէ
զբոցելու մեր Ազգին :

Ի Դիմաց հրատարակութեան
ՅՈՎ.ՍԵՓ ՇԻՇՄԱՆԵԱՆ

ՅԱՐԳՈՅՑԱՊԱՏԻՒ ՀՈՐՅ ԵՒ ԵՂԲԱՐՔ

Դողալով բայց ազատ և հանդարտ խղճիւ ա-
ռաջի Աստուծոյ որ կեայ և զիս կը տեսնէ, կ'ըս-
կսիմ խօսիլ ձեր մէջ 'ի վեհափառ ժողովիս :

Յորմէհետէ հոս ձեզի հետ կը նատիմ, ուշի
ուշով ունկնդիր եղայ կաճառիս մէջ եղած բանա-
խօսութեանց յուսալով ջերմ ըղձիւք որ լուսոյ ճա-
ռագայթ մը ի՞նելով 'ի վերուստ, լուսաւորէ իմ
մոտացա աչքերը և թոյլ տայ ինձ կատարեալ ճա-
նօթութեամբ իրին կշռել տիեզերական Սուրբ
Ժողովոյ կանոնները :

Լաւ խելամուտ ըլլալով պատասխանատուու-
թեան մասին, որուն հաշիւը Աստուած ինձմէ
պիտի պահանջէ, լուրջ մոտադրութեամբ մը ետևէ
եղայ ուսնելու Հին և Նոր Կտակարանները և հար-
ցուցի ճշմարտութեան այս սուրբ յիշատակարա-
նաց որ ճանչցունեն ինծի թէ սրբազն Քահանա-
յապետը որ հոս նախադահ կը բազմի ճշմարտա-
պէս յաջորդէ Ե. Պետրոսի, Գորիանորդ Յիսուսի
Քրիստոսի և անսխալ վարդապետ Եկեղեցւոյ :

Այս ծանր խնդիրը լրւելու համար հարկե-
ցայ իրաց ներկայ վիճակը բոլորովին ջնջել աչ-
քիս դիմացէն, և աւետարանական ջահը ձեռքս
Գորիանորդիլ մոօք այն ժամանակին յորում չկար
ոչ ԱՆԴՐԱՆԵԹՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ ոչ ԳԱՂՂԻԱԿԱՆՈՒ-

Թիւն , և յորում եկեղեցւոյ վարդապետներն
էին Ս . Պօղոս , Ս . Պետրոս , Ս . Յակովը և
Ս . Յովհաննէս , այնպիսի վարդապետներ , որոց
չեմք կրնար զլանալ Աստուածային կարողութիւնը
առաց Երկբայութեան տակ ձգելու զայն ամենայն
զոր մեղ կ'ուսուցանեն ՍՈՒՐԲ ԳԻՐՔ , որ հոս իմ
դիմաց է և զոր Տրիտենդեան ժողովքը . քարու
զած է իբր ԿՈՆՈՆ ՀԱԽԱՑՈՅ ԵԽ ՍՈՎՈՐՈՒԹԻՅ :

Բացի ուրեմն այս սրբազն էջերը . . . և արդ
համարձակիմ ըսելու , ես բան մը չգտայ որ ուղարկի
կամ անուղղակի վաւերացունէ Անդրալեռ
նականաց կարծիքը :

Եւ մանաւանդ մեծաւ զարմացմամբ տեսայ որ ,
Առաքելոց օրերը և ոչ յիշատակութիւն մը կայ
Պապի մը իբրև յաջորդ Ս . Պետրոսի և փոխանորդ
Յիսուսի Քրիստոսի , ինչպէս Մահմետի որ տա
կաւին չէր եկած :

Դուք , Մանս . Մաննինկ , պիտի ըսէք որ ես
կը հայհոյեմ , և դուք , Մոնս . Բիէօ , որ ես կը
զառանցեմ . ոչ , ես չեմ հայհոյեր և ոչ ալ կը զա
ռանցեմ , Տեարք իմ . այժմ առանց ամբողջ ալ
կարդալու Նոր կտակարանը կը վկայեմ առաջի
Աստուծոյ ձեռքս դէպ ՚ի այս մեծ խաչելեալը երա
կրնցունելով , որ հիմակուան Պապութեան ամենեւ
ին հետք մը չգտայ :

Մի զլանաք ինձ , յարդոյապ . եղբարք իմ ,
ձեր մտադրութիւնը , և ձեր շնչմամբն ու ընդ-
հատութեամբք մ' արդարացունէք զանոնք որ կ'ը-
սեն հայր Յակինթոսին հետ , թէ այս ժողովքը

ազատ չէ և թէ մեր քուէները առաջուց հրամայ-
ուած են : Ասանկով այս վեհափառ ժողովքը , ո-
րուն վրայ աւեռուեալ են բոլոր աշխարհի աչքերն ,
յետին ամօթալից անարդութեան մէջ կրնայ Եց-
նալ : Եթէ իւր մեծութիւնը կ'ուզենք , ազատ ըւ-
լանք :

Շնորհակալ եմ Մոնս . Տիւրանլուի որ գլխովը
հաւանութեան նշան կուտայ . այդ բանք կը խը-
րախուսէ զիս և կը շարունակեմ :

Կարդալով ուրեմն սուրբ գրքերը այն ուշա-
դրութեամբ որով կարողացոյց զիս Տէր , մէկ գը-
լուխ մ' ալ , մէկ տող մ' ալ չգտայ , յորում Քրիս-
տոս պատուիրած ըլլայ Ս . Պետրոսի ուսուցանել
առաքեալները որ իւր պաշտօնակիցքն էին :

Եթէ Սիմոն որդի Յովաննու ըլլար նոյնը ինչ
որ այսօր կը հաւատանք որ է մեր Ս . Պիոս Թ.
Քարմանք է թէ Բնչպէս չէ ըսած անոնց , թէ Երբ
Հօրս ելլեմ , դուք ամէնքնիդ պիտի հնազանդիք
Սիմոն Պետրոսի՝ ինչպէս ինձ կը հնազանդիք . ես
զինքը Երկրիս վերայ իմ փոխանորդս կը դնեմ :

Ոչ միայն Քրիստոս կը լոէ այս կիտիս վերայ ,
այլ և այնչափ քիչ կը խորհի եկեղեցւոյ գլուխ մը
գնելու , որ Երբ իւր առաքելոց աթոռներ կը խոս-
տանայ՝ իսրայելի Երկոտասան ազգերը դատելու
համար (Մատթ . Ժթ . 28 .) տասներկու աթոռ
կը խոստանայ անոնց՝ իւրաքանչիւրին մէյմէկ հատ ,
առանց ըսելու որ այս աթոռոց մէջ մին այսինքն
Պետրոսինը միւսերէն աւելի բարձր պիտի ըլլայ :
Ստուգիւ , եթէ ուզեր ասանկ ըլլալը , ըսած կ'ըլ-

լար . ուրեմն իւր ըսութենէն ի՞նչ կը հետեւ :
Տրամաբանութիւնը կը հետեցունէ , որ Քրիստոս
չուզեց զՈ . Պետրոս գլուխ կարդել առաքելական
դպրոցին :

Երբ Քրիստոս կը զրկէ առաքեալները աշ-
խարհակալելու , ամէնուն հաւասարապէս կուտայ
կապելոյ և արձակելոյ իշխանութիւնը , ամէնուն
կը խոստանայ զ Հոգին Սուրբ : Ներեցէք որ դար-
ձեալ կրկնեմ . Եթէ ուղէր իրեն փոխանորդ կարդել
զ Պետրոս , պէտք էր որ հրաման ալ տար իրեն՝
իւր հոգեւոր զ խնուրութիւնը սկսելու ատեն :

Ս . Գիշքը կ'ըսէ , որ Քրիստոս կ'արդիէ Պետ-
րոսի եւ անոր ընկերաց ԹԱԳԱԱՌԵԼ , ՏԻՐԱՊԵՏԵԼ
Եւ ԽՇԱՆՈՒԹԻՒՆ ՈՒՆԵՆԱԼ հաւատացելոց վե-
րայ , ինչպէս սովորութիւն է մարդկանց թա-
գաւորներուն : (Ղուկ . իԱ . 25 .) Եթէ Ս . Պետ-
րոս Պապ ընտրուած ըլլար , Յիսուս ասանկ չէր
խօսէր , որովհետեւ , ըստ մեր աւանդութեանցը ,
Պապութիւնը երկու սուր կը բռնէ ձեռքը 'ի նշան
իւր հոգեւոր և ժամանակաւոր իշխանութեան :

Իր մը սաստիկ զարմանք պատճառեց ինձի , եւ
հաստատելով վերի ըսածներս , ըսի ինքնիրենս .
Եթէ Պետրոս Պապ ընտրեալ ըլլար , ներեալ էր
իւր պաշտօնակցաց որ զրկեն զինքը Ս . Յովհան-
նու հետ 'ի Սամարիա Աստուծոյ որդուոյն Աւետա-
րանը քարոզելու համար : (Գործք . Ը . 14 .)

Ի՞նչ արդեօք կը մտածէիք , Յ . Եղբարք իմ ,
Եթէ այս վայրկեանս համարձակէինք ընտրել յա-
ռաքելութիւն մեր Ս . Պիոս Թ . ը և զՄոնս . Բլան-

դիէ երթալ կոստանդնուպոլայ . Պատրիարքին եւ
յորդուել զինքն որ դադրեցունէ Արեւելեան հեր-
ձուածը :

Բայց ահաւասիկ իր մ'ալ որ աւելի կարեւու-
րութիւն ունի : Տիեզերական ժողովք մը դումա-
րեցաւ յերուսաղէմ՝ այն խնդիրները որոշելու հա-
մար որոնք կը բաժնէին զհաւատացեալս : Եթէ Ս .
Պետրոս Պապ ըլլար , ով դումարած կ'ըլլար այն
ժողովքը . — Ս . Պետրոս : — Ո՞վ նախագահ կը
բազմէր յայնմ . — Ս . Պետրոս կամ իւր նուիրակ-
ները : — Ո՞վ կը հաւաքէր եւ կը հրատարակէր
այնր ժողովոյ կանոնները . — Ս . Պետրոս : Ուրեմն
սցս բաներէն եւ ոչ մին եղաւ : Առաքեալը ներ-
կայ էր ժողովոյն , ինչպէս նաև բոլոր իր պաշտօ-
նակիցներն ալ . ինքը չէր որ հաւաքեց այն ժո-
ղովքին վճիռներն , այլ Ս . Յակովքոս . և Երբ հրո-
վարտակները կը հրատարակուին՝ յանուն առաքե-
լոց , Երիցանց և Եղբարց կը հրատարակուին :
(Գործք . ԺԵ .)

Ասանկ կ'ընենք մենք ալ մեր եկեղեցւոյն մէջ :
Ուշափ աւելի իմ քննութեանցո խորը կը միտ-
նեմ , Յ . Եղբարք իմ , այնչափ աւելի կը համոզ-
ւիմ որ Ս . Գրոց մէջ չ'երեիր գլխաւորութիւն մը
Յովհանու որդւոյն վրայ . արդ մինչ մենք կ'ուսու-
ցանեմք որ Եկեղեցին չինեալէ Ս . Պետրոսի վե-
րայ , Ս . Պողոս , որուն հեղինակութիւնը աներկ-
բայելիէ , կ'ըսէ մեղ իւր Եփեսացւոց թղթոյն
մէջ . (Բ . 20 .) “ չինեալէ ի վերայ հիման առա-
քելոց և մարդարէից , և ինքն Յիսուս Քրիստոս է
վէմ գլխոյ անկեան :

Եւնոյն առաքեալը դարձեալ այնչափ քիչ կը
հաւատայ Ս. Պետրոսի գլխաւորութեան վերայ ,
որ յայտնապէս կը պախարակէ զանոնք որ կ'ըսեն .
“ ես Պօղոսեան եմ և միւսն եթէ ես ապաղոսեան ,
(կորնթ . Ա . 42 .) ինչպէս բնականաբար զանոնք
այ որ ըսելու ըլլային , թէ մեք Պետրոսեան եմք +
Ռւրեմն թէ որ Պետրոս առաքեալը Քրիստոսի փո-
խանորդն ըլլար . Ս . Պօղոս պիտի ետ կենար ա-
սանկ սաստիկ կշտամբելէ զանոնք որոնք իւր պաշ-
տօնակյին յարեալ էին :

Նոյն առաքեալն Պօղոս թուելով Եկեղեցւոյն
պաշտօնները , կը յիշէ առաքեալները , մարդարէ-
ները , աւետարանիչները , վարդապետներն և հո-
վիւները :

Հաւատալի՞ բան է , Յ . Եղբարք իմ , որ Ս . Պօ-
ղոս , մեծ վարդապետն ազգաց մոռցած ըլլար
պաշտօններուն ամենէն առաջինը այսինքն ՊԱ-
ՊՈՒԹԻՒՆԸ , եթէ ՊԱՊՈՒԹԻՒՆԸ Երկնային կարդա-
ւորութիւն մը եղած ըլլար : Այս մոռացութիւ-
նը ինծի կարելի բան չ'երեցաւ , ինչպէս կարելի
չերենար որ այս ժողովոյս պատմագիրը մոռացու-
թեամբ խօսք մը անդամ չ'ընէ մեր Պիոս Թ . Սըր-
բազանին վրայ : (ՔԱՆԻ ՄԸ ԶԱՅՆԵՐ . ԼԻՔ , ՀԵՐԵ-
ՏԻԿՈՍ , ԼՈՒ :)

Հանդարտեցէք , Յ . Եղբարք իմ , դեռ ամեն
բան չ'ըսի , իմ շարունակելուս արդելք ըլլալով
նիդ պիտի ցուցանէք աշխարհի , որ պակասու-
թեան մէջ կը դանուիք ժողովոյս ամենէն պղտիկ
անդամին բերանը դոցելով : կը շարունակեմ :

Առաքեալն Պօղոս իր նամակաց ոմանց մէջ ,
զորոնք այլ և այլ Եկեղեցեաց կ'ուղղէ , Պետրոսի
գլխաւորութեան վրայ յիշատակութիւն չ'ըներ :
Եթէ այս գլխաւորութիւնը գոյութիւն ունենար ,
Եթէ , մէկ խօսքով , Եկեղեցին իւր ծոցին մէջ գե-
րադոյն գլուխ մը ունենար անախալ 'ի վարդապե-
տութեան , արդեօք ազգաց մեծ վարդապետը կը
մոռնա՞ր անոր խօսքն ընելու : Ի՞նչ կ'ըսեմ : Երկայն
նամակ մը գրած կ'ըլլար այս կարեսը և գլխաւոր
նիւթոյս վրայօք : Երբ կը կանգնուի Քրիստոնէա-
կան վարդապետութեան շէնքը , կրնայ մոռցուիլ
տնոր հիմունքը և կամարին միջնակապը , ինչպէս
ինքը մոռցաւ : Հիմայ , որպէս զի առաքելական
Եկեղեցին հերետիկոսական չդատուի , զոր չեմք
ուզեր և ոչ ալ կ'իշխեմք ըսելու , սահիպեալ ենք
միաբանիլյայսմ թէ Եկեղեցին Երբէք չեղաւ այն-
չափ գեղեցիկ , այնչափ անարատ և այնչափ սուրբ ,
որչափ այն օրերը յորս պատ չկար : (ԶԱՅՆՔ . ՍՈՒՏ
Է , ՍՈՒՏ Է :)

Սուտ չէ , Մոնս . տը լավալ . եթէ ձեր մէջէն
մէկը յանդգնի մոտածել , Յ . Եղբարք , որ Եկեղե-
ցին այսօր պապ մը ունենալով իրեն գլուխ՝ աւե-
լի հաստատուն է 'ի հաւատու և աւելի անա-
րատ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ սովորութից մէջ ,
թող յայտնապէս զրուցէ յերեսս տիեզերաց . վա-
սըն զի այս տեղս կեղրոն է , ուսկից մեր խօս-
քերը կը թուչին մէկ բևեռէն մինչև 'ի միւսն :
կը շարունակեմ : Ոչ Ս . Պօղոսի ոչ Ս . ՅՈՎՀԱՆ-
ՆՈՒ ԿԱՄ Ս . ՅԱԿՈՎՅԱՅ գրուածոց մէջ հետք կամ

սերմ մը կրցայ գտնել պապական իշխանութեան :
Ս . Ղուկաս , առաքելական գործոց պատմագիրը ,
այս գլխաւոր կիտիս վրայօք կը լուէ :

Այս սուրբ մարդոց լուութիւնը , որոնց գըր-
ուածքը աստուածային ներշնչմամբ եղած գրուա-
ծոց կանոնին մասերէն են , ծանր և անկարելի
բան մը երեցաւ ինծի , եթէ զետրոս արդարե
պապ եղած ըլլար . ինչպէս արդարացի չէր ըլ-
լար թիէրի լուութիւնը , եթէ նաբոլէոն Պօնաբար-
թին պատմութեանը մէջ զանց ընէր կայսր տիտ-
ղոսը :

Կը տեսնեմ իմ առջեւս ժողովոյս անդամներէն
մէկը որ մատնանիշ կը զուրցէ . ահա հերձուածող
եպիսկոպոս մը որ սուտ անուամբ մեր մէջը մտած-
է :

Ոչ , ոչ , Յ . Եղբարք իմ , ես այս սրբազան ժո-
ղովոյս մէջ դողի մը պէս պատուհանէն մտած չ'եմ
այլ ձեզի պէս դռնէն . իմ եպիսկոպոսական տիտ-
ղոսս կուտար ինծի ներս մտնելու իրաւունքը ,
ինչպէս նաեւ իմ քրիստոնէական խիղճս կը
պատուիրէ ինձ խօսել և զրուցել զայն ամենայն
որուն ճշմարտութեանը վրայ չեմ տարակուսիր :

Այն բանը որ ամենէն աւելի չբացատրուելու
կերպով մը զարհուրեցոյց զիս՝ Ս . Պետրոսի լուութիւնն
է : Եթէ առաքեալը ըլլար այն՝ ինչ որ մենք բարձ-
րածայն կը քարողենք թէ է , այսինքն Յ . Քրիստոսի
փոխանորդ երկրիս վրայ , ինքը պէտք էր գիտնալ
զայն թէ որ գիտնար զայն , դոնէ անդամ մը , ան-
դամ մը միայն Պապի պէս չէր գործէր : Պետա-

կոստեի օրը կրնար զայն ընել , երբ իւր առաջին
ատենաբանութիւնը արտասանեց , բայց չ'ըրաւ
անանկ բան մը . Երուսաղեմի ժողովքին մէջ , հոն
ալ չ'ըրաւ . Անտիոքեայ մէջ , հոն ալ չ'ըրաւ . առ
եկեղեցին ուղղեալ երկու նամակաց մէջ , գարձ-
եալ չ'ըրաւ . Երեակայեցէք ասանկ պապ մը , Յ .
Եղբարք , եթէ արդարեւ Ս . Պետրոս պապ մը ե-
ղած ըլլար :

Ուրեմն եթէ կուզենք պնդել որ ինքը պապ
եղած է , կը ծնանի բնական հետևութիւն մը զոր
պէտք է նոյնպէս պաշտպանել , այսինքն իւր պապ
ըլլալուն վրայօք իրեն անդիտութիւնը . հիմայ
կը հարցունեմ ով որ զլուխ ունի և կը մտածէ և
միտք խորհրդածելու . կարելի՞ են այս երկու են-
թաղթութիւնները :

Դարձեալ կ'ըսեմ . Քանի որ կ'ապրէին առաք-
եալները , եկեղեցին երբէք չմտածեց որ պապ մը
կրնայ ըլլալ . ասոր հակառակը պնդելու համար
պէտք է կրակի տալ բոլոր սուրբ գրութիւնները և
կամ բոլորովին ուրանալ զանոնք :

Կը լսեմ որ յամենուստ կ'ըսեն . Միթէ Ս . Պետ-
րոս Հոռմ չկեցան : Միթէ գլխիվայր չխաչուեցան :
Այն աթոռը (4) որուն վրայէն կը քարողէր և այն

(1) Ծան . Թարգմ . Լաածնուռ համեմատ Ս . Պետրո-
սի անունով աթոռ մը գարերէ 'ի վեր կը պահուի Հոռմ
մնձ եկեղեցւոյն մէջ ամպհովանիներու եւ ծածկոցներու
տակ , եւ զոր կը հանեն Պիոս Թ . ի 23 տարւոյն Յորել-
եանին օրը եւ զինքը փառաւորապէս վրան կը նստեցւ-
նեն : Արաքելէն դիտցող մը մօտենալով աթոռին կը տես-
նէ վրան զրուած « լա ի լա իննալլահ Մուհամմէտ րէ-
սուլլահ » :

սեղանը որուն վրայ կը պատարագէր միթէ այս
յաւիտենակոն քաղքիս մէջ չմնա :

Արբայն Պետրոսի ՚ի Հռոմ բնակիլը Յ. Եղբարք,
աւանդութենէ զատ ուրիշ ապացոյց մը չունի .
բայց եթէ ինքը Հռովմայ եպիսկոպոս ալ եղած
ըլլայ, իւր այս քաղքիս եպիսկոպոս ըլլալէն կա-
րելի է հետեցունել և հաստատել իր գլխաւո-
րութիւնը : Առաջին կարգի ուսումնական մը,
Սքալիճէր, չ'երկրայեցաւ ըսելու, որ Ս. Պետրո-
սի եպիսկոպոսութիւնը ու Հռոմ բնակիլը ծիծա-
ղելի առասպելաց կարգը կրնան համարուիլ : (Ա-
ԴԱՂԱԿՆԵՐ . ԽՕՍՔԸ ԿՏՐԵՑԷՇ՝ Ք, ԲՆԴՀԱՏԵՑԷՇ՝ Ք ԽՕՍՔԸ,
ԹՈՂ ԻԶՆԱՑ ԲԵՄԵՆ) .

Յ. Եղբարք իմ, պատրաստ եմ լուելու, բայց
աւելի պատշաճ չէ ասանկ ժողովքի մը մէջ, ինչ-
պէս է մերինը, քննել զամենայն ինչ, ինչպէս առա-
քեալը կը պատուիրէ, և հաւատալ այն բանին որ
բարի է : Բայց, Յ. Եղբարք իմ, մենք իշխանա-
պետ մը ունինք, որուն առջև ամէնքնիս նաև
ինքը Ս. Պիոս Թ. պարտաւոր եմք երկրպագել,
լուել և գլուխնիս խոնարհեցունել : Այս իշխանա-
պետը պատմութիւնն է :

Պատմութիւնը առասպել չէ, որ ինչպէս բը-
րուտը կաւը կը գործածէ և կը փոփոխէ, անանկ
փոփոխուի . աղամանդէ է անիկայ որ ապակւոյն
վրայ անջնջելի խօսքեր կը քանդակէ : Մինչև հի-
մայ անոր կրթնած եմ, և եթէ առաքելոց օրերը
պապութեան հետք չդտայ, յանցանքն իմս չէ այլ
իրեն : կուզէք ուրեմն սխալ ին յանցանայն համար

զիս ամբաստանել : Ազատ էք ընելու :
Այս կողմէս այս խօսքերը ականջս կուգան .
ԴՈՒ ԵՍ ՊԵՏՐՈՍ (ըստ Լատինական թարգմ.) եւ
՚ի ՎԵՐԱՅ ԱՅԴԻ ՎԻՄԻ ՇԻՆԵՑԻՑ ԶԵԿԵՂԵՑԻ ԻՄ : (Մատ-
թէ . ԺԶ .)

Քիչ մը ետքը, Յ. Եղբարք իմ, այս նիսթոյս
կը պատասխանեմ . բայց անկէ առաջ պէտք է որ
իմ պատմական խուզարկութեանցս եղբակացու-
թիւնն ընեմ ձեզ :

Կը յուսամ որ ձեղմէ ոչ ոք պիտի ուղէ երկ-
բայիլ իպանայի Սուրբ եպիսկոպոսին մեծին և
երանելոյն Օդոսակինոսի հեղինակութեանը վրայ =
Այս աստուածապաշտ վարդապետը զաթոլիք ե-
կեղեցւոյ փառքն ու պատիւը, քարտուղար էր
Մէլիսիետանեան (1) ժողովքին մէջ : Սոյն նուիրա-
կան ժողովքին վճռոց մէջ կը կարդացուին այս
նշանաւոր խօսքերը . ՈՎ, ՈՐ ԾՈՎ.ԷՆ ԱՆԴԻՆ (2) ՈՒ-
ԶԵՆԱՅ ԲՈՂՈՔԵԼ, ԱՓԻՒԿԵՍ ՄԵԶ ՄԵԿ ՄԸ Չ'ԲՆԴՈՒ-
ՆՈՒԻ ՚Ի ՀԱՂՈՐԴԱԿՑՈՒԹԻՒՆ :

Ավրիկէի եպիսկոպոսները այնչափ քիչ կը
ճանչնային Հռովմայ եպիսկոպոսին գլխաւորու-
թիւնը, որ բանադրանօք կը պատժէին զանոնք
որոնք առ նա բողոքելու համարձակէին :

Սոյն այս եպիսկոպոսները կարքեղոնի վեցե-
րորդ ժողովոյն մէջ զոր գումարեց Աւրելիոս նոյն
քաղքին եպիսկոպոսը, գրեցին Հռովմայ կելսո-
տինոս եպիսկոպոսին, պատուիրելով իրեն, ոք

(1) Ավրիկէի մէջ :

(2) Այսինքն ՚ի Հռովմ :

Ավրիկէի եպիսկոպոսաց, քահանայից և կղերիկոսաց բողոքները չ'ընդունի. այլ ևս նուիրակներ ու գործականեր չղրկէ, և միանգամայն մարդկային ամբարտաւանութիւնը եկեղեցւոյ մէջ չմըտցունէ:

Հոռվմայ պատրիարքին առջի ժամանակներէ 'ի վեր բողոք հեղինակութիւնը իրեն քաշել ուղեւը բացայաց իրականութիւն մ'է. բայց աս ալ աներկեայ իրականութիւն մ'է միանգամայն, որ ինքը գլխաւորութիւն չունէր, զոր անդրալեռնեայք իրեն կը սեփականեն. եթէ ունեցած ըլլար զայդ, Ավրիկէի եպիսկոպոսունք և ամենէն առաջ Ս. Օգոստինոս կրնայի՛ն իշխել իրենց վընթուներովը արդելուլ առ նորա գերադոյն ատեանը բողոքելու:

Առաքելոց օրերը պապութեան հետք չդանելով, ըսի ինքնիրենս. վնասուածս կրնամ դանել եւ կեղեցւոյ տարեգրութեանց մէջ։ Հիմայ ուրեմն համարձակ ըսեմ. մէկ պապ մը միայն վնասուեցի առջի չորս դարուց մէջ և չկրցայ դանել։

Առանց դժուարութեան կը խոստովանիմ, որ Հոռվմայ պատրիարքութիւնը առաջին աթոռն ունէր, Յուստինիանոսի մէկ օրէնքը կ'ըսէ. “ըստ չորս ժողովոյ որոշմանցը կը պատուիրեմք որ նախնոյն Հոռվմայ Ս. Պապը եպիսկոպոսաց առաջինը համարուի, և բարձր, արքեպիսկոպոսն կոստանդնուպոլույ, որ է նոր Հոռվմ, երկրորդ համարուի”:

Հիմայ պիտի ըսէք ինծի որ ուրեմն խոնարհէ Պապին գլխաւորութեան դիմաց:

Այնքան դիւրահաւան մ'ըլլար այս ապացուցիս, Յ. եղբարք իմ, վասն դի Յուստինիանու օրինաց ճակատը գրած է “ԶԴԱՍԱԿԱՐԳՈՒԹԵՆՔ ԱԹՈՒՅՑ ՊԱՏՐԻԱՐՔԱՅ”։ Ուրեմն ուրիշ բան է գլխաւորութիւն, ուրիշ բան իշխանութիւն իրաւասութեան. այսպէս օրինակի համար ենթադրենք որ Ֆիորէնցայի մէջ բոլոր տէրութեան եպիսկոպոսաց ժողովք մը ըլլայ. հարկաւ առաջնութիւնը պիտի արուի Ֆիորէնցայի նախագահին, ինչպէս առ Արեւելեայս տրուած է կոստանդնուպոլույ պատրիարքին եւ յինդղիա Քէնդրպի արքեպիսկոպոսին։ Բայց ոչ առաջինը, ոչ երկրորդը կրնան մակաբերել իրենց սեփական աթոռէն դուրս աւելի իրաւասութիւն մը իրենց պաշտօնակցաց վերայ։

Հոռվմայ եպիսկոպոսաց առաւելութիւնը կը նայ յառաջ դալ ոչ թէ աստուածային իշխանութիւնէ մը, այլ այն քաղքին փառաւորութենէն յուրում իրենց աթոռը ունէին։ Մոն. Տարպուապատուով վերադպն չէ քան զԱւինիոնի արքեպիսկոպուր. այսու ամենայնիւ Փարիզ իրեն առաւելութիւն մը կուտայ, զոր չէր ունենար, եթէ իւր պալատը փոխանակ ԱՅՆԻ եղերաց վրայ ըլլալու ըլլար Հոռվանոսի վրայ։ Այն բանը որ ճշմարիտ է կրօնական դասակարգութեան մէջ, ճշմարիտ է նաև քաղաքականին և քաղաքավարականին մէջ։ Ֆիւրենցայի քաղաքապետը իիզայի ալ քաղաքապետ չէ, այլ քաղաքականապէս և քաղաքավարապէս մեծագոյն առաւելութիւն որ ունի։

Ըսի որ Հռովմայ պատրիարքը առջի դարեւրէն իվեր հետամուտ եղաւ եկեղեցւոյ տիեզերական կառավարութեան։ Դժբաղդաբար շատ մօտ ալ հասաւ այն բանին. բայց ստուգիւ ան ատեն չունէր զայն, որովհետեւ ընդդէմ իւր պահանջմանցը թէոդոս Բ. կայսրը օրէնք մը հանեց որով կը հաստատէր որ կոստանդնուպօլույ պատրիարքը նոյն իշխանութիւնը ունի ինչ որ Հռովմայ պատրիարքը։

Քաղկեդոնի ժողովոյն հայրերը հնոյն և նոյն Հռովմայ եպիսկոպոսը մի և նոյն կարգը դասեցին ամեն նաև եկեղեցական բաներու մէջ։ (Կան. 28.)

Կարքեդոնի վեցերորդ ժողովը արգիլեց բոլոր եպիսկոպոսաց, ուլիսաւոր կամ ինքնագլուխ եպիսկոպոս տիտղոսը։

Գալույ ընդհանուր եպիսկոպոս տիտղոսին, զոր վերջերը պապերն առին, Ա. Գրիգոր Ա. հաւատալով որ իւր յաջորդները երբէք պիտի չյանդընին կապտել այդ տիտղոսը, գրեց այս նշանաւոր խօսքերը։ “ոչ ոք իմ նախորդներէս հաճեցաւ այս պիղծ անունը կրել. որովհետեւ երբ պատրիարք մը իր անձին ընդհանուր անունը կուտայ, պատրիարքութեան տիտղոսը անուանարկութիւն մը կը կրէ։ Ճեռու ուրեմն քրիստոնեայէ մը տիտղոս կրելու փախաքը որ զինքը վատահամբաւ կ'ընէ իւր եղբարց մէջ։”

Ա. Գրիգորի խօսքերն իւր կոստանդնուպօլույ պաշտօնակցին տղիեալ են, որ կը հետամտէր ե-

կեղեցւոյ նախադահութեան։ Պելագիոս Բ. պապը ԱՄՊԱՐԻԵՏ և ՊԵՂԾ կանուանէ գՅովհաննէս կոստանդնուպօլույ եպիսկոպոսը, որ կը ջանար ձեռքբերել ծայրագոյն քահանայապետութիւնը։ “Հոգմ’ ընէք, կ’ըսէ, ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ախտղոսին վրայօք, որ Ցովհաննէս բռնաբարեց ապօրինաւորապէս պատրիարքներէն և ոչ մին առնու այս սլիղծ տիտղոսը ։ որովհետեւ որպիսի չարեաց պէտք չէ սպասենք, եթէ քահանայից մէջէն կ’ելլին այսպիսի տարերք։ Ուրեմն կ’ստուգուի նախադուշակեալն։ — Հպարտութեան որդւոց թագաւորն է։” “Պելագիոս Բ. Նամ. 13)

Այս և ասոնց նման ուրիշ հաւասարազօր հարիւրաւոր իշխանութիւններ չեն ապացուցաներ կէսօրուան արևելն լուսոյն պայծառութեան պէս որ Հռովմայ առաջին եպիսկոպոսները շատ ուշ ճանցուեցան իրեւ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ և ԳԼՈՒԽ ԵԿԵՂԵՑԻՑ ։ Եւ ուրիշ կողմանէ ալ, ո՞վ չդիտեր թէ բնչպէս 325 էն, յորում գումարեցաւ առաջին ժողովս Նիկիոյ, մինչև 380 յորում եղաւ երկրորդ տիեզերական ժողովն կոստանդնուպօլույ, 19 արևելնեան եպիսկոպոս միայն ներկայ գտնուեցան ։ 109 եպիսկոպոսներէն որոնք առջի վեց ընդհանուր ժողովոց ներկայ գտնուած էին։

Ո՞վ չդիտեր որ կայսրները գումարած էին ժողովքները առանց իմացունելու և երրեմն ընդդէմ կամաց իսկ Հռովմայ եպիսկոպոսին։ Ի՞նչպէս Ուսիոս Քորտովայի եպիսկոպոսը նախադահամբաւ ցաւ Նիկիոյ առաջին ժողովը մէջ և անոր վը-

Ճիւները ձեացուց : Նոյն Ռսիոսը ետքը նախագահ
նստաւ Արդիկէի ժողովքին մէջ մերժելով չոռվ
մայ Յուլիոս Եպիսկոպոսին նուիրակները : Այլ ևս
չեմ պնդեր, Յ. եղբարք իմ, և կ'սկսիմ խօսելու
ձեր այն մեծ փաստին վրայօք զոր առաջի կը դը-
նէք Հռովմայ Եպիսկոպոսին Գլուխութիւնը հաս-
տատելու համար :

Պ. ԵՄԸ յորոյ վերայ շինեալ է Ս. Եկեղեցին,
Դուք կ'իմանաք ՊԵՏՐՈՍ : Եթէ ուղիղ է վէճը կը
լինայ . բայց մեր նախնիքը մեզի պէս չէին մը-
տածէր և ստուգիւ բան մը դիտէին :

Ս. Կիւրեղ իր Երրորդութեան չորրորդ դրքին
մէջ կ'ըսէ . ԵՍ ԿԸ ՀԱՒՍՏԱՄ որ ԶՎ. ԵՄԸ իմանալու է
առաքելոյն անշարժ հաւատոքը : Ս. Իլարիոս Բուա-
դիէի Եպիսկոպոսը իր Երրորդութեան Բ. դրքին
մէջ կ'ըսէ . Վ. ԵՄԸ (petra) է Երջանիկ և միակ Վ. ԵՄԸ
հաւատոյ վկայեալ 'ի բերանոյ Ս. ՊԵՏՐՈՍԻ . և այս
վկայեալ Վ. ԵՄԸ վրայ , կ'ըսէ Երրորդութեան վե-
ցերորդ դրքին մէջ , այս Վ. ԵՄԸ վրայ և այս Վ. Ե-
ՄԸ ՊԵՏՐՈՍ անուաննեցաւ առաքեալը : Իրմէ Ետ-
քը Ա. Յովհան Ռսկերեան կ'ըսէ Մատթէոսի 53
ճառին մէջ . այս Վ. ԵՄԸ վրայ պիտի շինեմ իմ ե-
կեղեցիս , այսինքն . 'ի վերայ հաւատոյ վկայու-
թեան . ուրեմն մին էր առաքելոյն վկայութիւնը :

Ահաւասիկ . ԴՈՒ ԵՍ ՔՐԻՍՏՈՍՈՒ ՈՐԴԻ ԱՍՏՈՒՆՈՅ
ԿԵՆԴԱՆՈՅ :

Ա. Ամբոսիոս , Միլանու Եպիսկոպոսը Եփե-
սացւոց Երկրորդ գլուխոյն մէջ , Ս. Բարսեղ Սելե-
կիացին և հարք ժողովոյն բաղկեդոնի ճշդիւ նոյն
բանը կը քարտղէին :

Հին Քրիստոնէութեան վարդապետաց առա-
ջիններէն մէկն է Ս. Օգոստինոս իր գիտութեան
և սրբութեանը համար : Ուրեմն մտիկ ըրեք իր
դրածը Ս. Յովհաննու առաջին նամակին Երկրորդ
ճառին մէջ : Ի՞նչ կողեն ըսել այն խօսքերը . 'Ի
Վ. ԵՄԸ ԱՅՍ Վ. ԵՄԸ ՇԻՆԵՑԻՅ ԶԵԿԵՂԵՑԻ ԻՄ : Այն
հաւատոքին վրայ , անոր վրայ որ ըստեցաւ . դու
ես Քրիստոսն որդի Աստուծոյ կենդանւոյ :

Իր Ս. Յովհաննու 124 ճառին մէջ կը գըտ-
նեմք այս նշանաւոր խօսքն ալ ԱՅՍ Վ. ԵՄԸ Վ. ԵՐԱՅ
ԶՈՐ ԴՈՒ Վ. ԿԱՅԱՑԵՑԻՐ ՊԻՏԻ ՇԻՆԵՄ ԻՄ ԵԿԵՂԵՑԻՍ , Ո-
ՐՈՎՀԵՏՆԷ ՔՐԻՍՏՈՍՆ ԿՐ Վ. ԵՄԸ :

Այս մեծ Եպիսկոպոսը այնչափ քիչ կը հաւատար
եկեղեցւոյն Ս. Պետրոսի վրայ շինեալ ըլլալուն .
որ կ'ըսէր իւր հաւատացելոց իր 13 քարողին մէջ :
“ Դու ես ՊԵՏՐՈՍ Եւ այս Վ. ԵՄԸ Վ. ՐԱՅ որում դու
վկայեցիր , այս Վ. ԵՄԸ Վ. ՐԱՅ զոր դու ճանչցար
ըսելով — Դու ես Քրիստոսն որդի Աստուծոյ կեն-
դանւոյ — ՊԻՏԻ ՇԻՆԵՄ ԻՄ ԵԿԵՂԵՑԻՍ ԻՄ Վ. ՐԱՅ , ՈՐ
ԵՄ ԿԵՆԴԱՆԻ ԱՍՏՈՒՆՈՅ ՈՐԴԻՆ . ԻՄ ԵԿԵՂԵՑԻՍ ՊԻՏԻ
ՇԻՆԵՄ ԻՄ Վ. ՐԱՅ ԵԽ ՈՉ Թէ ԶԻՍ ԳՈՒ Վ. ՐԱՅ : »

Այս հոչակաւոր խօսքին վրայ ինչ կերպով որ
կը մտածէր Ս. Օգոստինոս , բոլոր իւր Ժամանա-
կին Քրիստոնէութեան կարծիքն ալ ան էր : Ուրե-
մըն կրկնութեամբ կը հաստատեմ :

Ա. Թէ Յիսուս մի և նոյն իշխանութիւնը տը-
ւաւ առաքելոց ինչ որ Ս. Պետրոսի .

Բ. Թէ Երբէք առաքեալները չճանչցան զԱ-
ՌԵՄՈՍ իրմւ փոխանորդ Յ. Քրիստոսի և ան-

սխալ վարդապետ եկեղեցւոյ :
Գ . թէ Ա . Պետրոս երբէք չմոտածեց թէ ինքը
պատ է և ոչ երբէք պատութիւն ըրաւ :

Դ . թէ առջի չորս գարուց ժողովքները ,
մինչ կը ճանչնային այն գերադզն գահը զոր Հը-
ռովմայ եպիսկոպոսը կը գրաւէր եկեղեցւոյ մէջ
՚ի պատճառու քաղաքին Հռովմայ , անոր ուրիշ բան
չտուին բայց եթէ պատուոյ առաւելութիւն մը և
ոչ թէ իշխանութիւն կամ իրաւասութիւն մը :

Ե . թէ սուրբ հայրապետք այն համբաւաւոր
խօսքին համար թէ դու ես ՊԵՏՐՈՍ եւ ՚ի ՎԵՐԱՅ
ԱՅԴԻ ՎԻՄԻ ՇԽՆԵՑԻՑ ԶԵԿԵՂԵՑԻ ԻՄ այնպէս չիմացան
որ Եկեղեցին շինուած ըլլայ Պետրոսի վրայ (Super
Petrum) , այլ վիմին վրայ (super petram) այսինքն
առաքելոյն վկայութեան հաւատքին վրայ :

Յաղթանակաւ կ'ապացուցանեմ խօսքս պատ-
մութեամբ , արդարութեամբ , տրամաբանու-
թեամբ , խոհականութեամբ և քրիստոնէական
խղճիւ , որ Յ . Քրիստոս գլխաւորութիւն մը չշնոր-
հեց Ա . Պետրոսի , և չոռվմայ եպիսկոպոսները
ուրիշ կերպով չեղան թագաւորք Եկեղեցւոյ՝ ե-
թէ ոչ մէկիկ մէկիկ զրաւելով բուրեպիսկոպո-
սութեան իրաւունքները (ԶԱՅՆԻ . ԼՈՒ . ԱՆԵՐԵՑ ԲՈ-
ՂՈՔԱԿԱՆ . ԼՈՒ .)

Ես աներես բողոքական . . . Ո՞չ , հազար
անդամ ոչ :

Պատմութիւնը ոչ կաթոլիկ է ոչ անդիա-
կան ոչ կալվինական ոչ լուտերական ոչ հայ-

կական ոչ հերձեալ յունական և ոչ անդրալեռ-
նական , այլ է՝ ինչ որ է . այսինքն հաւատոյ , կա-
նոնաց և տիեզերական ժողովոց բոլոր վկայու-
թիւններէն աւելի զօրաւոր բան մը :

Վրիպեալ համարեցէք զինքը եթէ կրնաք ,
բայց փճացունել զինքը չէք կրնար , ինչպէս ա-
ղիւս մը հանելով Քոլիզէէն զինքը կործանել չէք
կրնար : թէ որ ըսի բան մը որուն հակառակը ցու-
ցունէ պատմութիւնը , պատմութեամբ ինծի ճանչ-
ցուցէք , և առանց վայրկեան մը դանդաղելու
հրապարակական թողութիւն մը խնդրեմ . բայց
համբերող եղիք և կը տեսնէք որ գեռ ամեն բան
չ'ըսի ինչ որ պէտք էր ըսել և ինչ որ կուզէի .
մինչև խարոյկն անդամ սպասէ ինծի Ա . Պետրոսի
հրապարակին մէջտեղ , պէտք չէ որ լում և ինծի
պարտք է շարունակել :

Մոնս . Տիերանլու իւր համբաւաւոր ԽՈԲՀՐԴԱ-
ԾՈՒԹԵԱՆՑ մէջ այս վատիկաննեան ժողովոյն վրայ ,
զուրցած է և իրաւամբ , որ եթէ մենք անսխալ
հրատարակենք զՊիոս Թ . ՚ի հարկէ և բնական տրա-
մաբանութեամբ պիտի ստիպուինք նաև անսխալ
ճանչնալ բոլոր իւր նախորդները : Արդ ահաւա-
սիկ , Յ . Եղբարք իմ , պատմութիւնը իւր իշխա-
նական ձայնը կը բարձրացունէ զձեզ աներկբայ
ընելու համար որ քանի մը պապեր սխալեցան .
դուք բողոքեցէք և ժխտեցէք . ես պատմութեամբ
կը խօսիմ :

Վիկտոր պապը (192) հաստատեց Մոնտա-
նեան աղանդը , ետքը դատապարտեց զայն :

Մարկելլինոս (296.303) կրտապաշտ եղաւ, վեստայի տաճարը մտաւ և խունկ մատոյց դիցուհն ։ Դուք պիտի ըսէք որ տկար դժմուեցաւ, բայց ես պիտի պատասխանեմ. Յիսուսի Քրիստոսի փոխանորդ մը կը մեռնի, բայց չուրանար ։

Լիբերիոս (358) բնդունեցաւ Անաստասայ դատապարտութիւնը և խոստովանեցաւ Արիոսականութիւնը աքսորանքէն ետ կանչուելու և նորէն իր գահին վրայ հաստատուելու համար ։

Ոնորիոս (625) միակամադաւանաց կողմը միտեցաւ. հայրն կրադրի բացայացտ ապացուցած է զայն ։

Գրիգոր Ա. (578—90) ներ կ'անուանէ զանիկաց որ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ անունը առնու, և ընդհակառակն Պոնտիֆիկոս Գ. (607—8) կ'առնու այս տիտղոսը Փոկաս Հայրապան կայսերէն ։

Յարութիւն Բ. (1088—1099) և Եւգինէոս Գ. (1145—1153) կը անօրինեն մենամարտութիւնը, Յուլիոս Բ. (1509) եւ Պիոս Գ. (1560) կ'արդիւն զայն ։

Եւգինէոս Գ. (1431—39) Պաղիլէայի ժողովքը և Պոհեմիոյ Եկեղեցեաց մէջ բաժակին վերադարձը կը հաստատէ. (Երկու տեսակաւ հաղորդուիլ.) և նոյնը յետո կը կոչէ Պիոս Բ. (1658) ։

Ալբինոս Բ. (867—872) քաղաքական ամուսութեան վավեր ըլլալը կը յայտնէ ։ Պիոս Է. (1800—23) կը դատապարտէ զայն ։ Քանչառութիւն մը և կոնդակաւ մը կը յահճնէ ընթեռ-

նուլ զայն ։ Պիոս Է. կ'արդելու անոր ընթերցումը ։

Կղեմէս Ժ. (1773) կը քակատէ Յիսուսեանց կարգը զոր հաստատեր էր Պօղոս Գ. Պիոս Է. վերըսատին կը հաստատէ զայն ։

Բայց ինչո՞ւ առանկ հեռաւոր ապացոյցեր կը վիճառենք ։ Մեր Ս. Հայրը Պիոս Թ. որ հոս ներկայ է, իր կոնդակին մէջ յորում ժողովոյս կանոնները կ'ուտայ՝ եթէ ինքը ժողովքը չլրացած մեռնի, ոչ ապաքէն կը ոչնչացունէ բոլոր այն բաները որ անցելըն մէջ իրեն հակառակ կրնան ելել նաև եթէ իւր նախորդաց վճիռներէն յառաջեկած ըլլան ։ Եւ արդարեւ եթէ Պիոս Թ. ՅԱԹՈՒՈՅ հրամայեց, իւր գերեզմանին խորէն ալ չէր կրնար հանաղանդութիւն պահանջել իրեն յաջորդ եկեղեցւոյ թագաւորներէն ։

Սնվերջանալի կ'ըլլայ, Յ. Եղբարք, թէ ձեր աչաց գիմաց գնելու ըլլամ Պապերուն հակասութիւնները իրենց վարդապետութեանց մէջ ։ Ուրեմն եթէ դուք ներկայ Պապին անախալութիւնը հրատարակելու ըլլաք, բոնի պիտի հարկադրիք ըսել, ուրիշ բան է որ անկարելի եղած բանն ալ ապացուցանել ջանաք, թէ Պապերը հակասական եղած չեն, և կամ պէտք է քարոզէք թէ չոգին Սուրբ ձեզի յայտնեց որ պապական անսխալութեան սկիզբն է 1871 էն ։ Պիտի կարենա՞ք այս չափ յանդդնիլ ։

Ժողովուրդք թերեւս անտարբեր կ'ըլլան աստուածաբանական խնդրոց նկատմամբ, որուն կա-

բեռութիւնը ոչ կ'իմանան և ոչ ալ կ'զգան . բայց
սկզբները որչափ ալ անտարբեր ըլլան , հետեւ
անքը տեսնելէն ետքն ալ անտարբեր պիտի չըլ-
լան . Մի խաբէք ուրեմն ինքզինքնիդ . եթէ հրա-
տարակէք պապական անսխալութեան վարդա-
պետութիւնը , թողոքականք որ մեր հակառա-
կորդներն են , այնչափ աւելի համարձակ յաղթու-
թիւն պիտի կանգնեն , որչափ որ պատմութիւնը
ունին ձեռուընին մեղի հակառակ և իրենց նը-
պատաւոր . մինչդեռ մենք անոնց դէմ ուրիշ
բան չունինք բայց եթէ մեր ժխտումները . ի՞նչ
պիտի ըսենք իրենց եթէ հասարակութեան դի-
մացէն կարդաւ անցունեն Հռովմայ եպիսկոպո-
ները Դուկասէն մինչև Պիոս թ :

ԱՇ , եթէ ամէնքը Պիոս թ . ի պէս ըլլային ,
կատարելապէս կը յաղթանակէինք . բայց աւազ ,
այդպէս չէ . — Ա. Վ. Վ. Ակներ . Լ. Ռ. Ռ. Թ. Ի. Ն. , Լ. Ռ. Ռ.
Թ. Ի. Ն. . ԲԱԿԱԿԱՆ է , ԲԱԿԱԿԱՆ :

Մի պօռաք , Տեարք իմ : Պատմութենէն վախ-
նալը յաղթուիլ ըսելէ . և միանգամայն եթէ Տի-
բերի բոլոր ջուրերը պատմութեան վրայէն ան-
ցունէք , անոր մէկ էջն ալ չէք կրնար ջնջել : Թո-
ղուցէք որ խօսիմ , և նիւթյոս կարեւութիւնը որ-
չափ որ կը ներէ համառօտ պիտի անցնիմ :

Վիդիլիոս պապը (538) Բելիսարէն գնեց
պապութիւնը , որ Յուստինիանոս կայսեր տեղա-
կալն էր . իրաւ է որ խօսքին դրժելով բան մը չը-
մարեց :

Կամոնակա՞ն է ուրեմն այս կերպով պապական

Խոյրը ձեռք բերելը : Գաղ կեզ ոնի երկրորդ ժա-
զովքը բացարձակ դատապարտեր էր այդ գործը :
Նոյն ժողովյն կանոնաց միոյն մէջ կը կարդանք “որ
այն եպիսկոպոսը որ դրամով ձեռք կը ձգէ ե-
պիսկոպոսութիւնը , զրկուի անկէ և իյնայ իւր
աշտիճանէն :

Եւգինէոս Դ . պապը (1145) վիգիլիոսին հե-
տեւցաւ : Ա . Բեռնարդոս , իւր գարուն պայծառ
ասողը , յանդիմանեց զպապը ըսելով իրեն . “ Կրր-
նան ցուցունել ինձի մէկ անձ մը Հռովմայ այս
մեծ քաղքին մէջ , որ զքեզ էբրև պապ ընդունի
առանց ոսկի և արծաթ ընդունած ըլլալու : ”

Պապ մը , Յ . Եղբարք իմ , որ դրամոյ սեղան
կը բարձրացունէ տաճարին գուներուն քով , կրնայ
այնպիսին ’ի Հոգւոյն Սրբոյ ներշնչեալ ըլլալ : Կըր-
նայ այնպիսին զեկեղեցին անսխալապէս ուսուցա-
նելու իրաւունքն ունենալ :

Աղէկ գիտէք Յորմոզոյի պատմութիւնը , և չէք
կրնար ըսել որ ես աւելի մեծցունելով կը պատ-
մեմ : Ստեփանոս ԺԱ . անթաղ թողուց ասոր մար-
մինը , քահանայալետական զգեատները հագցուց
և անօր մատուցները կտրեց որոնցմով օրհնութիւն
կուտար , և Տիբեր գետը նետել տալով դիմակը
հրատարակեց որ անիկայ ստերդումն և անվաւեր
էր : Եաքը ժողովուրդն ալ զինքը բանտարգեց ,
թունաւորեց ու խեղդեց , բայց տէմէք իրաց ար-
դարադատ վախճանը . Ռոմանոս Ստեփանոսի յա-
ջորդը և Յովհաննէս Ժ . նորէն Ֆորմոզոյի համբա-
ւը վերտականդնեցին :

Բայց պիտի ըսէք որ առնք առասպելք են ոչ
թէ պատմութիւն : Առասպելք . գնացէք , Տեարք
իմ , զնացէք Վատիկանու գրատունը և պապու-
թեան պատմաբան Բղադինան Կարդացէք և Բարո-
նիոսի տարեգիրքը : (Տարի 897)

Կան բաներ զորոնք ջնջել պիտի ուղենք Սրբոյ
Աթոռոյն պատույն համար , բայց երբ խօսքը վար-
դապետութիւն մը հաստատելու վրայ է , որ մեծ
հերձուած մը կրնայ գրգռել մեր մէջ , այն սէրը
զոր ունինք առ մայրն մեր կաթողիկէ Առաքե-
լական և Հռովմէական սուրբ Եկեղեցի , մեղի լը-
ռութիւն կը պատուիրէ : — կը յաւելում :

Բարոնիոս ուսումնական քարտինալը պապա-
կան արքունեաց վրայ խօսելով , կ'ըսէ (շնորհե-
ցէք ձեր ուշադրութիւնը , Յ . Եղբարք իմ , այս
խօսքերուն) “ որպիսի էր նոյն ժամանակը Հռով-
մէական Եկեղեցւոյն կերպարանքը և ի՞նչպէս ար-
համարհ , երբ Հռովմայ մէջ միայն ամենակարող
Եկատի տիկնայք կը տիրապետէին : Անոնք էին որ
կուտային , կը փոխէին և կը վեցունէին Եպիսկո-
պոսութիւններ , և որ քատմնել ին է՝ ի հաւատալ ,
իրենց հոմանիները , սուտ պապեր Ա . Պետրոսի
գահուն վրայ կը բարձրանային : (Բարոնիոս տր .
912 :)

Բայց կ'ըսէք թէ անոնք ոչ թէ ճշմարիտ այլ
սուտ պապեր էին . թող անանկ ըլլայ . բայց ան
ատեն Յ . Եղբարք իմ , Եթէ յիսուն տարւոյ մի-
ջոց Հռովմայ աթոռը հակապապերը գրաւեցին ,
ի՞նչպէս պիտի գտնէք այն ժամանակ քահանայա-

պետական յաջորդութեան շարքը *

Եկեղեցին կրցան արդեօք մէկ ու կէս դար
դրկիլ իր դլխէն և անգլուխ մնալ : Տեսէք ուրեմն ,
Այս հակապապերուն մեծ մասը պապութեան դա-
սակարգութեան մէջ իրենց տեղն ունին . և պէտք
էր որ անանկ եղած ըլլային ինչպէս որ Բարոնիոս
դանոնք կ'ստորագրէ , որովհետև Գենեբրարդոս ,
պապերուն ամենամեծ շղոմարարը , կը համար-
ձակի ըսելու իր ժամանակադրութեանց մէջ
(տր . 904 :)

“ Այս դարը դժբաղդ է , որովհետև դրեթէ
150 տարիի չափ պապերը բոլորովին հեռացան
իրենց նախորդաց առաքինութենէն , և աւելի
ուրաքանչ կրնան համարուիլքան թէ ԱՌԱ.ԲԵԼ.ԱԿԱՆ : ”

Կը հասկնամ , թէ ի՞նչպէս արդեօք անուանին
Բարոնիոս Հռովմայ Եպիսկոպոսաց այս դորձերը
պատմելու ատեն կարմրցած պիտի ըլլայ : Դար-
ձեալ ինքը խօսելով Յովհաննէս ԺԱ . Ին վրայ ,
(934) որ Սերգիոս պապին և Մարովկիայի ան-
հարազատն էր , կը դրէր այս խօսքերը իւր տա-
րեգրոց մէջ : “ Սուրբ այսինքն Հռովմէական Եկե-
ղեցին պարտաւորեցաւ անարդաբար ոտնակոխ ըլլ-
ալ այնպիսի ճիւաղէ մը : ” Յովհաննէս ԺԲ . (946)
18 տարեկան պապ ընտրուելով լկաի տիկնանց
աղդեցութեամբ , իւր նախորդէն ոչ նուազ վատ-
թարագոյն էր :

Կ'ողբամ , Յ . Եղբարք իմ , զաղըութեան այն
չափ ճարակելուն վրայ . կը լում Ալէքսանդր Զ .
ին վրայ , հայր և միանդամայն տարիաւոր Լուք-

րեցիայի . չեմ յիշեր զջովհաննէս իթ . (4346) որ կուրանայր հոգւոյ անմահութիւնը , և որ ինկաւ յաթուոյ քաղաքանցայի տիեզերական սուրբ ժողովքն :

Ոմանք կը պնդեն թէ այս ժողովքը մասնական ժողովք մըն էու : Թող անանկ ըլլայ . բայց թէ որ նոյն ժողովքին ամեն հեղինակութիւնը մերժէք , տրամաբանական հետեւութենէ չփախչելու համար հարկ է անվաւեր համարիլ Մարտինոս Ե . ի ընտրութիւնը : (4417) Ի՞նչ բան պիտի ճշմարտէ այն ատեն պապական յաջորդութիւնը : Պիտի կարենաք արդեօք անոր ծայրը դմոնել :

Խոկ այն հերձուածոց վրայ , որոնք անպատիւ ըրին վեկեղեցի , չեմ խօսիր : Այն դժբաղդ օրեւ ըլլայ աթոռը երկու և երբեմն երեք հակառակորդներ կը դրաւէին . ո՞ւ ասոնցմէ ճշմարիտ պապն էր :

Համառօտելով խօսքս կը սեմ , եթէ դուք այժմեան Հռովմայ եպիսկոպոսին անսխալութիւնը կը հրատարակէք , պիտի հարկադրիք բոլոր անոր նախորդաց անսխալութիւնն ալ հաստատել առանց մէկը դուրս ձգելու , բայց կընա՞ք , քանի որ պատմութիւնը կեցած է որ կը հաստատէ արեւու լուսոյն պայծառութեան պէս յայտնի , որ պապելը սխալեցան իրենց վարդապետութեանց մէջ : Կը ընա՞ք այդ բանն ընել , հանդուրժելով որ ազահ , ազգապիղծ , մարդասպան և սիմոնական պապելը Քիսուսի Քրիստոսի փոխանորդ եղած ըլլան : Ո՞հ , Յ . եղբարք , այնպիտի եղեւան մը համբերելը

Յուղայէն աւելի մատնել է զՔրիստոս և իւր եւրեսը տղմակոծել : (ԱՂԱՂԱԿ . ՎԱՐ . ՎԱՐ ԲԵՄԵՆ ԼՈՒ , ԿԱՐԿԵ , ՀԵՐԵՏԻԿՈՍ .)

Յ . եղբարք , դուք կը կանչուըռտէք . այլ միթէ աւելի վայելուչ չէ՞ ըլլար որ իմ իրաւունք ներս ու ապացոյցերս սուրբ սեղանոյն կշուղն վըլլայ կշուեիք : Հաւատացէք ինձ , պատմութիւնը չ'եղծանիր , անիկայ միշտ նոյն է և յաւիտեանս նոյն պիտի մնայ պապական անսխալութեան վարդապետութեանը դէմ ազդու կերպով բողոքելու համար : Թէ և անսխալութիւնը միակամ հաւանութեամբ հրատարակէք , քուէ մը պիտի պակսի իմինս :

Ճշմարիտ հաւատացեալները , Տեարք իմ , աչքերնին մեր վրայ սկեռած են . մեզմէ կ'սպասեն այն անմիւ չարեաց դարմանը , որոնք անպատութիւն են Եկեղեցւոյ . ՚ի դերեւ պիտի հանենք անոնց յոյսը : Խնպիսի՞ պիտի ըլլայ առաջի Աստուծոյ մեր պատասխանատուութիւնը , եթէ ձեռքէ փախցունենք այս մեծ առիթը որ Աստուծուածտուաւ մեղ ճշմարիտ հաւատքը հաստատելու համար :

Խարսխնենք զայն , եղբարք . սուրբ եռանդ եամբ մը զինուորինք . բուռն և վեհանձն զօրութիւն մը կազմենք . դառնանք առաքելական վարդապետութեանց , որովհետեւ անոնցմէ դուրս ուրիշ բան չենք դանել բայց եթէ վրիպակ , խաւար և անհիմն աւանդութիւններ :

Դիտնանք ՚ի բարին գործածել մեր մասաց լոյն :

ու բանավարութիւնը, ողպէս զի միակ անսխալ վարդապետներ ունենանք մեզի առաքեայներն ու մարդարէները, ըստ այն գեղեցիկ հարցման, թէ “Զի՞նչ արարից զի զկեանս յաւիտենականս ժա-ռանգեցից” ։ “Եթէ ասանկ շարժինք, կընանք ա-պահով ըլլալ մեր փարդապետութեանց հիմունք-ներուն հաստատութեանք վերայ” ։

Զեր աղաղակները, Տեարք իմ, զիս չեն ահա-
բեկեր, եթէ զուրցուածքս տաք է, գլուխս պաղ-
է. Ես ոչ լուտերական եմ, ոչ կալվինական, ոչ
Պողոսեան և ոչ Ապողոսեան, այլ Քրիստոսեան :
(ԴԱՐՁԵԱԼ ԱՂԱՂԱԿՆԵՐ. — ԱՆԱԹԵՄԱՌ, ԱՆԱԹԵՄԱ-
ՌԻՐԱՑԵԼՈՅՆ) :

Անաթէմա՛, Տեարք իմ, անաթէմա՛. դուք ազէկ գիտէք որ ձեր բողոքները ինձի դէմչեն, այլ սրբոց առաքելոց դէմ, որոց հովանաւորութեան ներքեւ կը փափաքէի որ այս ժողովքս դնէր վեկե-

զեցին : Ա՞հ , եթէ իրենց պատանքներով ելլէին իրենց գերեզմաններէն , իմ լէզուէս տարբեր լեզուաւ մը արդեօք պիտի խօսէին ձեզի :

Ե՞նչ պիտի ըսէք իրենց երբ ձեզի ըսելու ըլ-
լան, որ պապութիւնը շեղեցաւ Աստուծոյ որդւոյն
Աւետարանէն, զոր իրենք այնքան եռանդեամբ
քարոզեցին և իրենց արիական արեամբն ալ հաս-
տատեցին։ Պիտի համարձակիք իրենց ըսելու,
թէ մենք ձեր վարդապետութիւններէն աւելի
մեր պապերուն, մեր Բելլարմինոսներուն և մեր
իգնատիոս Լոյոլայներուն վարդապետութիւնքը
կը վերադասենք։ Ո՛չ, ոչ, հազար անդամ ոչ.
բաւական է որ ականջնիդ խլացուցած չ'ըլլաք
լսելու, աչքերնիդ գոցած չ'ըլլաք տեսնելու և
մաքերնիդ թանձրացուցած չ'ըլլաք խմանալու։

ԱՇ, Եթէ այն որ կը թագաւորէ յերկինս, ու
զենայ ծանրացունել իւր աջը մեր վրայ, ինչպէս
ծանրացուց Փարաւսնի վրայ, պէտք չունենար
Կարիպալտիկ զօրաց թոյլ տալու որ յաւիտենական
քաղքէն զմեզ վռնտեն. ուրիշ բան պէտք չէ ընէ
բայց եթէ թողու որ դՊիոս թ. աստուած մը ը-
նենք, ինչպէս ու Ս. Կոյսն ըրինք աստուածուհի
մը :

կեցէք, կեցէք տակաւին, Յ. Եղբարք իմ,
այդ դժնդակ և ծաղրելի դահավիմին բերանը
ուր որ կեցեր եք ։ Փրկեցէք զլկեղեցին ՚ի նաւա-
կոծաթենէ որ կ'սպառնայ ։ միայն Ո. Դրոյ հար-
ցունելով հաւատոյ կանոնները, դոր պարտիմք

Խոստովանել և հաւատալ : Ասացի : Տէր օգնեսցէ
ինձ :

Ս.յս ետքի խօսքերը չափաղանց դժկամակու-
թեամբ ընդունուեցան : Ամենայն հարք ժողովոյն
ոտք եւան . շատերը պրահէն դուրս եւան . բաւա-
կան բազմութիւն մը իտալացի , ամերիկացի , դեր-
մանացի և պղտիկ խումբ մ'ալ գաղղիացի և անդ-
զիացի եպիսկոպոսաց ժողովեցան քաջ ճառախօսին
չորս կողմը , եղբայրաբար ձեռքը սեղմեցին և իրեն
յայտնեցին որ համամիտ են իւր մտածութեանցը :
Եթէ այս բանախօսութիւնը ժջ . դարուն մէջ աե-
զի ունեցած ըլլար , քաջ եպիսկոպոսին խարոյկի
վրայ մեռնելու փառքը կրնալ պատճառել . այս
դարուն մէջ Պիոս թ . ին և բոլոր ժողովրդոց տը-
գիտութեամբը զեղծանիլ ուղողներուն զայրոյթը
դրդուեց : Խեզզէ կոյրեր . “ իրենց փորած խորխո-
րատին մէջ իրենք պիտի ինկնան : ” Աղմ . լ . 45 :

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0341034

